

**DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT**

Telenor ASA

Snarøyveien 30
1331 FORNEBU

Deres ref
Nor-f-2005-002

Vår ref
05/1209- TKB

Dato
28.12.2005

Telenor ASAs klage på PTs vedtak av 030605 om winback-aktivitet - Vedtak

Det vises til oversendelse fra Post- og teletilsynet (PT) datert 25. august 2005 vedlagt klage fra Telenor ASA/Telenor Telecom Solutions AS (Telenor) datert 27. juni 2005. Telenor påklager i sistnevnte brev PTs vedtak datert 3. juni 2005 (vedtaket).

Saken gjelder klage fra Telenor på ovennevnte vedtak tilknyttet Telenors såkalte "winback-aktivitet". Med winback-aktivitet tenkes det her på Telenors tilbud på fasttelefoni til tidligere kunder, ved hjelp av selektiv bruk av rabatter, i den hensikt å "vinne" disse kundene tilbake. Omfattet er også tilbud til eksisterende kunder som har signalisert at de har vært på vei til å bytte tilbyder. PT konkluderer i det påklagede vedtak med at Telenors nærmere angitte winback aktiviteter er i strid med kravet til ikke-diskriminering i offentlignettforskriften § 3-2 og § 3-5 jf. ekomloven § 10-6 første ledd jf. § 13-2.

Saken reiser spørsmål om hvilke særlige regler som skal gjelde for Telenor som aktør med sterk markedsstilling, med hensyn til sistnevntes markedsføringsaktiviteter utelukkende rettet mot nærmere utvalgte kunder og/eller grupper av kunder.

Innledningsvis gis det et kort sammendrag av sakens bakgrunn samt en angivelse av innholdet i de tilbud som ligger til grunn for klagen. For en nærmere oversikt vises det til sakens dokumenter.

1. Bakgrunn/Angivelse av de påklagede tilbud

I brev datert 21. desember 2004 påklaget Tele2 Norge AS (Tele2) Telenors winback-tilbud på fasttelefoni.

Postadresse:
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Kontoradresse:
Akersg. 59

Telefon
22 24 90 90 / 22248353
Org. nr.:
972 417 904

Luft- post- og teleavdelingen
Telefaks:
22245609

Saksbehandler:
Thorunn K. Bakke
22248253

Som faktisk grunnlag for sin klage viser Tele 2 til følgende to tilbud fra Telenor:

I april 2004 fikk en Tele2-ansatt følgende tilbud:

- 50 % i avslag på Norgestakst i fire måneder
- Gratis abonnement i en måned
- Familie og venner gratis i seks måneder
- Gratis superlørdag

I november 2004 fikk en annen Tele2-ansatt følgende ytterligere rabatterte tilbud:

- 50 % i avslag på norgessamtaler i fire måneder
- NOK 300 til å dekke brudd på bindingstiden med Tele2
- Familie og venner utland/mobil kostnadsfritt
- Superlørdag kostnadsfritt
- Tre gratis tilleggstjenester
- En måned gratis abonnement

Tele2 anførte at ovennevnte tilbud alene ble rettet mot kunder som hadde forlatt Telenor til fordel for en av sistnevntes konkurrenter, og at dette måtte være i strid med offentlignettforskriften § 3-2 og der stilte krav til ikke-diskriminering. Videre ble det anført at tilbudet også var i strid med offentlignettforskriften § 3-8 femte ledd om rabatter.

Telenor imøtegikk anførslene i klagen ved brev til PT datert 2. februar 2005. Fra PTs vedtak siteres følgende hva gjelder Telenors anførsler til Tele2s klage:

"Telenor imøtegår anførslene i klagen ved å vise til at alle aktører driver markedsaktiviteter for å vinne tilbake tapte kunder. Win-back-aktiviteten er ikke særlig rettet mot Tele2s sluttbrukere, men alle kunder selgerne er i kontakt med dersom det i løpet av samtalen kommer frem at den som blir oppringt har et spesielt behov. I følge Telenors interne retningslinjer har selgerne ikke anledning til å tilby mer enn to rabatter fra en "verktøykasse". Disse tilbudene kommer i tillegg til ordinære rabatter. Det faktum at den ene Tele2-ansatte fikk tre slike tilbud må bero på en misforståelse. De interne rutinene har blitt innskjerpet."

PT stilte enkelte spørsmål tilknyttet Telenors tilbakemelding og ba om ytterligere opplysninger i brev av 23. februar 2005. Basert på den tilbakemelding som ble gitt av Telenor i brev av 7. mars 2005, har PT i vedtaket gitt følgende oppstilling over det tilbud fra Telenor som nærværende sak omhandler:

"Særlige rabatter fra "Verktøykassen"

- NOK 300 fratrekk på faktura forutsatt 12 måneders bindingstid.
- Gratis abonnement i 1 måned forutsatt 12 måneders bindingstid.
- SuperLørdag 2005 uten etableringspris forutsatt 12 måneders bindingstid.
- Familie & Venner uten månedspris i 12 måneder forutsatt 12 måneders bindingstid.
- Halv pris på Norgessamtaler i 4 måneder forutsatt 12 måneders bindingstid.
- Gratis PersonSvar eller Hvem Ringer i tre måneder (kun én av tjenestene).
- Fri etablering for portert kunde.
- 1 time gratis fast til mobil.
- 7 timer (12 t. "topp 10") gratis fast til fast.

Ordinære rabatter som kommer i tillegg:

- Inntil tre tilleggstjenester gratis (veiledende pris for tre tjenester er NOK 900 per år).
- Familie & Venner Mobil: inntil 20 % rabatt til fem mobilnumre – NOK 10 per måned.
- Familie & Venner Norge: inntil 20 % rabatt til fasttelefoner off-peak, NOK 10 per måned.
 - Familie & Venner Utland: inntil 20 % rabatt på samtaler til utlandet, NOK 10 per måned.
- Familie & Venner Total: progressiv rabatt (8-20 %) på ringebeløp over NOK 200.
- Favorittland: inntil 20 % rabatt på alle samtaler til ett fritt valgt land.
- Pri 1 – bedre service og opptil 25 % rabatt på bruk av fasttelefoni og 20 % på oppringt internett, NOK 29 per mnd."¹

Av opplysninger gitt av Telenor ved brev av 7. mars 2005² fremkommer det at flere av rabattene oppgitt under betegnelsen "særlige rabatter" ovenfor har vært forbeholdt henholdsvis fast forvalgskunder og/eller videresolgte kunder.

Videre fremkommer det av samme brev en oppstilling av rabattene benevnt ovenfor som "ordinære rabatter", som kan gis i tillegg til de "særlige rabattene", eller alene. Av dette vedlegg fremgår det at disse rabattene kan gis "alle kunder vi er i kontakt med, hvor det underveis i samtalen kommer frem at kunden vil ha nytte av å ta i bruk et eller flere av våre tjenester fra "verktøykassen ...".³

¹ PTs vedtak datert 3. juni 2005 s. 2

² Telenors brev av 7. mars 2005, Vedlegg 1; "Telenors intranetts interne retningslinjer for hvilke verktøy vi kan bruke i Winback samtalen"

³ Telenors brev av 7. mars 2005, Vedlegg 2

2. PTs vedtak

PT konkluderer i vedtaket datert 3. juni 2005 med følgende:

" PT pålegger Telenor ASA å bringe virksomheten i overensstemmelse med de krav til offentliggjøring og ikke-diskriminering som følger av offentlignettforskriften §§ 3-2 og 3-5 jf. ekomloven § 10-6 første ledd, jf. § 13-2. Alle rabatter og rabatterkriterier må publiseres i tråd med de presiseringene som fremgår av kapittel 3.1 i dette vedtaket. Dette må skje innen en måned fra vedtaksdato. Telenor ASA må senest fra samme dato stanse all diskriminering mellom ulike typer sluttbrukere/ kunde grupper, jf. kapittel 3.2.

Telenor skal innen en måned fra vedtaksdato oversende PT nødvendig informasjon om nye rabatter og rabatterkriterier og hvordan disse vil bli offentliggjort. PT forbeholder seg retten til å kreve endringer i måten informasjonen publiseres på.

PT har foretatt en vurdering av forholdsmessigheten i tiltakene nevnt over. Det kan ikke anses for særlig byrdefullt å publisere den relevante informasjonen i tråd med retningslinjene som blir gitt i vedtaket. Telenor har blant annet allerede lagt ut deler av opplysningene på sin hjemmeside. Ikke-diskrimineringsplikten er heller ikke særlig tyngende fordi Telenor ikke pålegges nye plikter, men forutsettes å avstå fra en lovstridig adferd.

For å sikre at pålegget blir etterlevd, pålegges tilsynet med hjemmel i ekomloven § 10-7 Telenor ASA en dagmulkt på NOK 30.000 fra fristen om retting går ut og til selskapet har oppfylt kravene som blir stilt i dette vedtaket".

Som begrunnelse for vedtaket viser PT til de kriterier som Telenor bruker og har brukt for å velge ut hvilke kunder som får hvilke tilbud fra "Verktøykassen". Etter PTs oppfatning har det kun vært enkelte kunde grupper som i realiteten har fått nytte godt av tilbudene. Disse har som følge av dette vært i strid med ordlyden i offentlignettforskriftens § 3-2 om at tilgangsvilkårene til Telenors nett skal være "ikke-diskriminerende".

PT viser videre til at offentlignettforskriften § 3-2 første ledd ikke kan tolkes innskrenkende, slik anført av Telenor, til å tillate forskjellsbehandling mellom nye og eksisterende kunder. PT viser til Telenors betydelige markedsandeler i så vel grossist- som sluttbrukermarkedet for fasttelefoni, og at rabatter som de påklagede kan medføre at nye tilbydere vanskelig kan konkurrere om kunder som har vist seg prisbevisste. PT viser også til at formålet med regelverket er å sikre at alle får billigere teletjenester, ikke kun de som Telenor på en eller annen måte får kunnskap om er i ferd med å gå over til en annen tilbyder, eller de kunder som tilfeldigvis selv har funnet frem til og krevd rabattene for å forbli Telenorkunde.

3. Telenors klage

I klagen til Samferdselsdepartementet datert 17. juni 2005 meddeler Telenor at de har valgt å ikke påklage den del av vedtaket som omhandler plikten til å offentliggjøre tilbudet jf. offentlignettforskriften § 3-5. Den del av vedtaket og tilhørende korrespondanse som omhandler plikten til offentliggjøring vil således ikke bli nærmere drøftet i det følgende.

Hva gjelder PTs vedtak tilknyttet ikke-diskrimineringskravet i offentlignettforskriften § 3-2 anfører Telenor følgende:

- Kravet til ikke-diskriminering i offentlignettforskriften § 3-2 kan ikke tolkes dit hen at Telenor er forhindret fra å gi særskilte tilbud for å få nye kunder. Tvert i mot er det innenfor ikke-diskrimineringskravet å gi velkomstilbud til alle nye kunder som aksepterer bindingstid, gitt at alle kunder behandles likt innenfor den enkelte kampanjeperiode.
- En viss usikkerhet hos aktørene om hverandres bevegelser er essensiell for effektiv ressursutnyttelse og konkurranse. PTs tolkning av regelverket vil fjerne mye av dynamikken i markedet og således virke i strid med ekomlovens formål om lave priser gjennom bærekraftig konkurranse.
- PTs vedtak forhindrer Telenor i å kunne delta aktivt og optimalt i konkurransen og effekten på den langsiktige prisutvikling vil kunne være at konkurransen svekkes.
- Markedsføringsaktiviteter tilpasset den enkelte kundegruppe er mer ressurseffektivt enn å gi samme tilbud til alle kunder. Kostnadsbesparelser ved å verve nye kunder bør godskrives de nye kundene, ikke alle kundene. Disse besparelser er igjen et objektivt grunnlag for å forskjellsbehandle nye kunder kontra eksisterende kunder.
- De aller fleste av Telenors konkurrenter benytter seg av velkomstilbud i like stor utstrekning som Telenor. Kundene forventer gode tilbud for å tegne nye telefoniabonnement og alle aktører tilbyr gode tilbud i en avgrenset periode slik at kundene kan prøve ut kundeforholdet.
- PTs tolkning er etter Telenors erfaring i strid med den praksis som gjelder i andre EU-land. Hensynet til harmonisering med EUs reguleringsregime tilsier at PT bør vurdere sin tolkning av ikke-diskrimineringskravet.
- Overgangen til et nytt regulatorisk regime på ekomområdet, med hovedfokus på regulering av grossisttjenestene, tilsier at regulering av sluttbrukertjenestene kun skal finne sted i unntakstilfeller.

Telenor anmoder på grunnlag av ovennevnte om at *"Samferdselsdepartementet omgjør eller setter til side PTs vedtak mht mulighetene til å gi et velkomstilbud til nye kunder"*.

4. Vurdering

4.1 Rettslig utgangspunkt

Det følger av overgangsbestemmelsen i ekomloven § 13-2 at det i foreliggende sak er teleloven med forskrifter, samt enkeltvedtak fattet med hjemmel i disse, som kommer til anvendelse i perioden frem til markedsanalyser og virkemidler er gjennomført for det aktuelle marked etter ekomloven med tilhørende forskrift.

Samtlige bestemmelser i offentlignettforskriften kapittel 3 pålegger tilbyder med sterk markedsstilling særlige forpliktelser som innskrenker denne tilbyders handlefrihet i markedet. PT fattet den 21. mars 2001 vedtak om at Telenor har sterk markedsstilling i markedet for fasttelefoni⁴.

Hovedbegrunnelsen for særreguleringen av tilbydere med sterk markedsstilling er å sikre *"allmennheten"*, dvs. så vel sluttbrukere som andre tilbydere, tilgang til offentlig telenett og -tjenester til objektive, ikke-diskriminerende, likeverdige og oversiktelige vilkår, for derigjennom å legge grunnlag for oppnåelse av hovedmålene på teleområdet.

Formålet er i offentlignettforskriften § 1-1 angitt slik:

"Formålet med denne forskrift er å danne grunnlag for

- 1. at husstander og bedrifter over hele landet kan få tilgang til grunnleggende teletjeneste av høy kvalitet til en rimelig pris og*
- 2. størst mulig verdiskapning og effektiv utnyttelse av ressursene i telesektoren, ved å sikre tilgang til og effektiv bruk av offentlig telenett og tilbud av offentlig teletjeneste gjennom virksom konkurranse."*

Det følger av ovennevnte at lovgiver har forutsatt at ikke-diskriminerende tilbud og tilgang til offentlig telenett og -tjeneste er en sentral forutsetning for å sikre virksom konkurranse, for derigjennom å oppnå hovedmålet om effektiv utnyttelse av offentlig telenett- og tjeneste.

4.2 Kravet til objektivitet og ikke-diskriminering i offentlignettforskriften § 3-2

Offentlignettforskriften § 3-2 første ledd lyder som følger:

"Tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet skal tilbys allmennheten på objektive, oversiktlige og ikke-diskriminerende vilkår."

⁴ PTs vedtak i sak 2000/07546

Av merknadene til bestemmelsen i forbindelse med høringen av offentlignettforskriften i 1997 er følgende sagt om hva som ligger i kravet til "objektive, oversiktlige og ikke-diskriminerende vilkår":

*"Ikke-diskriminerende vilkår innebærer at tilsvarende tjeneste må tilbys til tilsvarende vilkår til alle. Alternative løsninger må gi samme muligheter uten at det medfører nevneverdig høyere kostnader for den annen part. Forskjellige tjenester kan leveres på forskjellige vilkår. Kravet om objektive vilkår kan imidlertid innebære at vilkår ikke kan differensieres alene ut fra hva tjenesten skal brukes til eller i forhold til hvilke aktører de tilbys. Vilkårene skal dessuten være oversiktlige, slik at det er mulig å kontrollere etterlevelse av ikke-diskrimineringsprinsippet."*⁵

Det er etter dette ikke noe krav om at alle kunder må behandles likt. Derimot følger det av bestemmelsen at tilbyder med sterk markedsstilling må behandle kunder som kjøper "tilsvarende tjeneste", likt. Dersom det skal tilbys alternative løsninger, så må kunden som et minimum sikres et tilbud som totalt sett er likeverdig med hensyn til kostnader/pris.

Eventuell forskjellsbehandling må ligge innenfor det som følger av tillatte rabatter jf. offentlignettforskriften § 3-8. Som det der fremgår må rabatter begrenses til det som "gjenspeiler kostnadsbesparelser" som følge av eksempelvis kjøp av stort volum, gruppetilbud til kundesammenslutninger og lignende, jf. blant annet departementet i den såkalte "NBBL-saken".⁶

Sentralt for den vurdering som må gjøres etter offentlignettforskriften § 3-2, og der stilte krav til objektivitet og ikke-diskriminering, er etter dette om like tjenester er tilbudt til like vilkår.

Som vist ovenfor har PT i sitt vedtak lagt til grunn at det kun har vært enkelte kundegrupper innen fasttelefoni som i realiteten har fått nytte godt av tilbudene. Departementet viser til de retningslinjer mv. som ble oversendt fra Telenor ved brev av 7. mars 2005, nærmere omtalt i pkt. 1 ovenfor. Som det der fremgår har enkelte av rabattene, og særlig de som må betraktes som mest attraktive i kroner og øre, vært begrenset til de kunder som har forlatt Telenor til fordel for en annen tilbyder med hensyn til trafikk, abonnement eller begge deler. Det synes også å ha vært utvist forskjellsbehandling innenfor de kundegrupper som har vært omfattet av "særlige rabatter", eksempelvis fast forvalgs- eller videresalgskundene. Dette ved at rabattene er utdelt ut fra et minimumsprinsipp, dvs. at jo "vanskeligere" kunde jo flere rabatter ble denne tilbudt. Denne strategi, som fremkommer av retningslinjene sitert under pkt. 1 ovenfor, kan ha vært utslagsgivende for at en av de to konkrete tilbudene som

⁵ Samferdselsdepartementets høringsnotat datert 29. august 1997

⁶ Samferdselsdepartementet i sak 2003/1674 (PT sak 2001/00209)

nærværende sak er foranlediget av, var resultat av et "overbud" fra Telenors representant, jf. det som er sitert ovenfor under pkt. 1.

I realiteten synes tilbudene først og fremst rettet mot kunder som har vært i ferd med, eller har vurdert, å bytte fra Telenor til en annen tilbyder. To kunder som for øvrig har vært helt identiske med hensyn til hva (her fasttelefoni) og hvor mye (volum/trafikk) de kjøpte, og over hvor lang tid de bandt seg, har i realiteten fått ulike vilkår i form av pris, tilleggstjenester "på kjøpet" mv. Dette kan ikke sies å ligge innenfor det som etter ordlyden er akseptabelt som objektive og ikke-diskriminerende vilkår. Tvert imot kan tilbudene karakteriseres som å være tilbud til ulike vilkår for tilsvarende tjeneste, avhengig av hvem kunden var og hva denne signaliserte i forhold til lojalitet overfor Telenor. Jo svakere tilknytning til Telenor, jo bedre tilbud.

Telenor har anført at det må være tillatt innenfor nevnte regelverk å forskjellsbehandle nye kunder kontra eksisterende kunder. Dette blant annet fordi kundene forventer seg gode tilbud i en periode hvor de kan prøve ut kundeforholdet. Av dette følger det også jf. Telenor at det må være mulig å forskjellsbehandle kunder som ikke aksepterer bindingstid, i motsetning til de som gjør det.

Den av Telenor anførte rett til å forskjellsbehandle ut fra blant annet kriteriene ny/gammel eller bindingstid/ikke-bindingstid leder til spørsmålet om hvor grensen skal trekkes for den begrensede handlefrihet som tilbyder med sterk markedsstilling er pålagt etter gjeldende regelverk.

Det følger av ovennevnte utgangspunkt at det etter departementets oppfatning ikke er avgjørende om det er snakk om "nye" kontra eksisterende kunder, så lenge tilsvarende tjeneste tilbys til like vilkår. Hva gjelder bindingstid eller ikke, så må det for å kunne gi klarsignal til ulike vilkår tilknyttet abonnement med og uten binding, forutsettes at "like kunder" gis muligheten til å si ja eller nei til slik binding. Dette synes ikke å ha vært tilfelle for Telenors praksis. Momentet om at aksept av bindingstid er et objektivt kriterium som støtter retten til å forskjellsbehandle, kan derfor i foreliggende tilfelle ikke påberopes som et argument for at den innklagede praksis har ligget innenfor kravet til objektive og ikke-diskriminerende tilgangsvilkår.

Hva gjelder Telenors anførsel om at PTs vedtak vil fjerne dynamikken i markedet, og således virke i strid med ekomlovens formål, viser departementet til det som er sagt innledningsvis om formålet bak offentlignettforskriften og om kravene som stilles i § 3-2. Det følger av dette at lovgiver med hensikt har lagt et strammere grep på tilbydere som Telenor, fordi dette er vurdert som nødvendig i en periode hvor konkurransen ikke er virksom nok. Det er således akseptert at Telenor ikke like fritt vil kunne bruke de samme verktøy som det som benyttes av Telenors konkurrenter som ikke har tilsvarende markedsstilling. PTs vedtak forhindrer imidlertid ikke etter departementets oppfatning Telenor fra å fortsatt kunne opptre aktivt i konkurransen. Dette eksempelvis

ved å gi nye tilbud til sine fasttelefonikunder som differensierer Telenors tilbud fra konkurrentenes med hensyn til pris og/eller tjenesteinnhold.

Basert på ovennevnte redegjørelse er departementet av den oppfatning at Telenors tilbudspraksis, jf. blant annet det som fremkommer av retningslinjene sitert ovenfor under pkt. 1, er i strid med ordlyden i offentlignettforskriften § 3-2.

4.3 Hensynet til harmonisering med praksis i enkelte EU land

Til Telenors anførsel om at ovennevnte tolkning av offentlignettforskriften er i strid med hvordan tilsvarende regelverk blir tolket i andre EU land, vises det til PTs kommentarer gitt i oversendelsesbrevet til departementet av 25. august 2005 side 4 og 5. Departementet gir i det vesentlige sin tilslutning til PTs vurdering, og til konklusjon om at det her ikke foreligger harmoniseringshensyn som skulle tilsi at vedtaket må omgjøres eller oppheves.

4.4 Regulering av sluttbrukermarkedet i overgangen til nytt regelverk

Telenor stiller spørsmål om det er hensiktsmessig å ha en omfattende håndheving samt innskjerping av reguleringen av sluttbrukertjenester i overgangen til det nye regulatoriske regime som følger av ekomloven med tilhørende forskrift. Videre vises det til at reguleringen i sluttbrukermarkedet etter ekomloven § 4-10 kun vil være aktuelt der hvor regulering etter § 4-9 ("*Pris- og regnskapsregulering*") ikke fører frem.

Det at det nye regelverket legger opp til at regulering av sluttbrukertjenester kun vil skje mer unntaksvis, dvs. der hvor regulering på grossistnivå ikke har ført frem, kan ha betydning for tolkningen av forpliktelsene som følger av gjeldende regelverk, her offentlignettforskriften, jf. departementets uttalelser i vedtaket tilknyttet NBBL-saken.⁷

Foreliggende sak atskiller seg imidlertid på flere måter fra NBBL-saken og den avtale som der var til vurdering. Dette blant annet med hensyn til hvor lenge forholdet har eksistert uten inngripen, hvilken bestemmelse som er til vurdering samt hvor streng fortolkning av den aktuelle bestemmelse i offentlignettforskriften som må legges til grunn for vedtaket.

Departementet gir sin tilslutning til PTs vurdering av at foreliggende sak gjelder håndhevelse av eksisterende forpliktelser i gjeldende regelverk og ikke spørsmål om påleggelse av nye forpliktelser etter ekomlovens kapittel 4. Videre er ovennevnte tolkning av ikke-diskrimineringskravet ikke å betrakte som en "innskjerping" av gjeldende regelverk. Departementet er således i nærværende sak av den oppfatning at det foreligger brudd på forpliktelsen om ikke-diskriminering som det her ikke kan

⁷ Samferdselsdepartementet i sak 2003/1674 (PT sak 2001/00209)

gjøres unntak for alene som følge av det pågående arbeid i PT med markedsanalyser og virkemiddelbruk etter ekomloven.

4.5 Avsluttende kommentarer

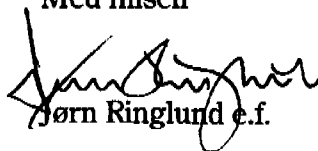
Departementet vil avslutningsvis minne om kravet som i offentlignettforskriften § 3-2 første ledd stilles til at vilkårene skal være "oversiktlige". Det skal være enkelt for kundene, så vel om for andre, å danne seg et korrekt bilde av det tilbud som til enhver tid tilbys for tilsvarende tjenester. Det kan etter departementets oppfatning stilles spørsmål om så har vært tilfelle med tilbudene innbefattet i Telenors "Verktøykasse". Dette antas imidlertid avhjulpet av vedtakets krav til offentliggjøring som nå skal være effektivt av Telenor.

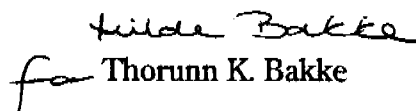
5. Vedtak

Departementet stadfester med dette Post- og teletilsynets vedtak av 3. juni 2005 om winback-aktivitet. Klage av 27. juni 2005 fra Telenor ASA på Post- og teletilsynets vedtak av 3. juni 2005 tas ikke til følge.

Departementets vedtak er endelig og kan ikke påklages videre jf. ekomloven § 11-6 femte ledd samt forvaltningslovens § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Jørn Ringlund e.f.

for Thorunn K. Bakke

Kopi til:
Post- og teletilsynet
Tele2 Norge AS